

ved. Jeg skal indskrænke mig til at tale om Postvæsenet, kun et enkelt Punkt maa jeg nævne, der vedrører noget andet, og jeg skal ogsaa komme tilbage til Bogenseposten, som vi nu have talt om i adskillige Aar. Nu endelig tror jeg at have forstaaet det ærede Medlem. Det ærede Medlem (Bernsen) er jo Direktør for Bogensebanen, som virkelig er en udmærket Bane, der fører saa fint mellem Odense og Bogense, at Posten — det er jo Meningen — kan bedre gaa fra Odense til Marup, fra Marup til Bogense, og fra Bogense tilbage næsten helt til Odense, end den kan gaa fra Odense til Bogense; det er, fordi denne Bane er saa økonomisk. Det er for Næsten en meget godt drevet, respektabel og rentabel Bane, men nu er den saa økonomisk, at man kan gøre denne Omvej op til Bogense og dernæst tilbage næsten til Odense, ja, lige til Odense og dog saa Brevene ekspedere hurtigere end med det ærede Medlems egen Bane. Jeg har ikke været opmærksom paa dette mærkelige Forhold før. Nu siger man, at vi skulle med Hensyn til denne Bane komme tilbage til at benytte Diligencebefordring. Det er Tanken, at man skulde sørge for Brevbefordringen mellem Odense og Bogense ved at køre med Diligencen om ad Marup og tilbage fra Bogense efter Odense. Det kan gerne være, at det viser sig praktisk, og hvorfor i Alverden skulde man saa ikke gøre det?

Der er et Par ærede Medlemmer, der have haft fat i Mølen ved Hirtshals og ville have den forlænget ikke ubetydelig. Der er allerede anvendt ikke saa lidt der — og jeg tror, det er rigtigt — men om det er rigtigt allerede nu at gaa til en Forlængelse, er mere tvivlsomt, og om man nogen Sinde kan komme til at bygge en Rødhavn for Enden af denne Møle uden at anvende ganske overordentlig store Midler derpaa, tvivler jeg om. Jeg skal indskrænke mig hertil.

Judenrigsministeren (Hørring):

Det ærede Medlem for Københavns 9de Valgtreds (Hørdum) ønskede Oplysning om, hvorledes der var forholdt med de Penge, der ere indkomne ved Indsamlingen i Anledning af Ulykken paa Vestkysten i November forrige Aar. Det ærede Medlem gik ud fra den Grundbetragtning i sine Bemærkninger om dette Forhold, at de indsamlede Penge tilhørte de paagældende Enter og faderløse, de trængende, som Indsamlingen søgte at støtte, at de vare disses retmæssige Ejendom. Heri kan jeg ikke være enig med ham. Den Komite, der har udstedt Dyræbet om at yde Bidrag i Anledning af

Ulykken, maa betragtes ikke som Fuldmægtig for de paagældende nødlidende, men som Fuldmægtig for Giverne. Det er allerede klart deraf, at der maa anvendes et Støn, og Støn i høj Grad, med Hensyn til Ud- delingen af Pengemidlerne, ikke blot med Hensyn til Bestemmelsen af, om de vedkom- mende overhovedet kunne komme i Betragtning paa Grund af deres Trang og Værdighed, men ogsaa i hvilket Forhold Pengene skulle uddeles iblandt dem. Derfor er Kredsen af dem, der skulle hjælpes, ubestemt. Forholdet er som sagt det, at Komiteen er Givernes Fuldmægtig, og ved tidligere Indsamlinger er det ogsaa anerkendt i Praksis. Det er nemlig ikke noget nyt, der er sket ved denne Indsamling. Jeg skal minde om de store Indsamlinger, vi have haft i Anledning af Krigen i 1848—50 og 64, Indsamlingen i Koleraaaret 1853 og Indsamlingen i Anledning af Stormfloden i 1872, hvor man har søgt at bevare en Del af Kapitalen til fremtidig Anvendelse i Djemed, svarende til det, i hvilket Kapitalen var indsamlet. Grunden hertil er ganske naturligt den, at man, naar man udsteder et Dyræb, ikke har Anelse om, hvor meget der indkommer, og det har vist sig ved disse Lejligheder, at der er indkommet betydelig mere, end man havde ventet, da man begyndte paa Indsamlingen. Med Hensyn til Indsamlingen i Anledning af Ulykken ved Vesterhavet har man forholdt sig saaledes, at en Del af Beløbet er anvendt til Indløb af Livrenter for Enterne og tillige af ophørende Livrenter for Børnene, medens omtrent 300,000 Kr. af det indkomne Beløb var blevet delt i to Fonde, den ene for Ringkøbing Amt og den anden for Tisted Amt. Renterne ere anvendte til Understøttelse for de paagæl- dende og ville fremtidig efterhaanden som de blive ledige, kunne anvendes i lignende Djemed. Paa denne Maade er det ganske rigtigt, som det ærede Medlem oplyste, at Enterne i Neglen have faaet 200 Kr. hver, foruden 84 Kr. til hvert af Børnene. Naar det ærede Medlem imidlertid skildrede denne Understøttelse som en Fattigunderstøttelse, saa tror jeg, det kommer af, at det ærede Medlem ikke kender Forholdeneovre paa Vestkysten; thi kender man, hvorledes Fiskerne leve derovre, hvor lidt der kræves for

Kættelse.

Sp. 273, S. 15 f. n.: „250,000 Kr.“, læst: „150,000 Kr.“